

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119343574
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:6119343574.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: D. J., V.. XX. XX. XXXX, B. P. X.É. XXX, XXX XX X., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, o zaplatenie 3.025,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 684,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 684,84 eur od 4.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietla.

Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3025,01 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 5 % ročne zo sumy 2765,75 eur od 04.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 03.07.2015 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3600 eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 85,74 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 19.10.2018 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula dňa 03.11.2018. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. platné k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 04.11.2018 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 22.05.2019 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 2915,16 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 3025,01 eur , ktorý pozostáva z

nasledovných položiek: istina vo výške 175.71 eur, táto suma predstavuje istinu 35.-39. splátky spolu vo výške 175,71 eur, úrok vo výške 259.26 eur, táto suma predstavuje úrok 35.-39. splátky spolu vo výške 259,26 eur, zosplatnená istina vo výške 2590,04 eur.

2. Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má preto nárok iba na doplatenie istiny vo výške 684,84 eur, pričom vo zvyšku žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to predžalobnou výzvou z 22.5.2019 spolu s poštovým podacím hárkom, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 3.7.2015, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu platnými od 1.10.2014, informáciami o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXXXXX/XXXX, výzvou z 19.10.2019 s poštovým podacím hárkom, výpisom čerpania splátok a úhrad k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, odporom proti platobnému rozkazu z 4.9.2019, vyjadrením žalobcu z 4.10.2019, vyjadrením žalobcu doručeným súdu 21.1.2020, špecifikáciou žalobcu doručenou súdu 21.1.2020 spolu s prílohami, a to poštovým podacím hárkom, potvrdením o výplate dôchodku, listinou označenou ako interná neverejná informácia k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, úverovou správou, prednesom právneho zástupcu žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Medzi žalobcom ako spoločnosťou a žalovanou ako klientom bola dňa 03.07.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 3600,- eur. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 3600 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 22,19 % p.a., RPMN predstavovala 24,8 %. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 85,74 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 7202,16 eur.

5. Podľa hlavy 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., platných od 01.10.2014, úver musí klient splácať riadne a včas v stanovených mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny a úrokov a úhrady za poistenie (ďalej iba „splátka“), ak nie je v zmluve alebo v týchto úverových podmienkach uvedené inak. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je splátkový kalendár obsahujúci rozpis jednotlivých splátok pričom, splátkový kalendár bude zaslaný po uzatvorení zmluvy.

6. Z výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila k predmetnému úveru sumu 2915,16 eur.

7. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 19.10.2018 vyplýva, že žalobca v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov, vyplývajúcich z úveru číslo XXXXXXXXXXXX vyzval žalovanú k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy. Na poštovú prepravu odovzdal žalobca výzvu adresovanú žalovanej dňa 23.10.2018.

8. Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu z 22.5.2019 žalobca žalovanú vyzval na úhradu sumy 3150,43 eur, a to do 7 dní od odoslania výzvy. Výzvu odovzdal žalobca na poštovú prepravu dňa 23.5.2019.

9. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 04.09.2019 uviedla, že ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Keďže sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa ZoSÚ, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Konkrétne podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje okrem iného: - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ). Zmluva o spotrebiteľskom

úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 3.7.2015 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ a l/ ZoSÚ. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 3.7.2015 podľa žalovanej neobsahuje správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), ktorý je v zmluve uvedený vo výške 24,8 %. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky je 25,13%. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Žalobca jej poskytol úver vo výške 3.600,- eur, na predmetný úver uhradila 2.915,16 eur. Nakoľko úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má podľa žalovanej nárok doplatenie istiny, t. j. vo výške 684,84 eura. Nad uvedenú sumu žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

10. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Máme za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca poukázal na rozsudok KS v Prešove sp.zn. 13Co/23/2016. Žalobca ďalej uviedol k dobe trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 ÚZP Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich. termín konečnej splatnosti - bod 39 UZ: Termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa poslednom v mesiaci Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel (Števec, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 775.). Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Poprad, zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Csp/158/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.10.2017, sp.zn. 13Csp/132/2017. K výške RPMN uvedenej v zmluve žalobca uviedol, že jej výška je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver vyplatený na bežný účet žalovaného. Žalovaný len konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne a ako dôkaz uviedol výpočet cez internetovú kalkulačku. Pokiaľ výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, je potrebným uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základné údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. K výške, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia žalobca uviedol, že úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je podľa žalobcu uvedená v zmluve v časti textu zmluvy označeného pojmom „úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 85,74 eur, o počte splátok - 84. a tiež termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendári mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ K zákonnému pojmu termín splatnosti je potrebné uplatňovať ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka, pričom je nutné uviesť, že už od dôb Rímskeho práva je každému známe počítanie lehôt podľa dní a mesiacov. Žalobca poukázal na ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka, ktorý obsahuje výkladové pravidlá pre počítanie hmotnoprávných lehôt ustanovených najmä v Občianskom zákonníku, ale aj v ostatných občianskoprávných predpisoch patriacich do systému súkromného práva. Žalobca v podaní ďalej dal do pozornosti, že pokiaľ ide o nevyhnutnosť uvádzania rozkladu splátok na istinu, úroky a poplatky, zaujal vo svojom rozsudku zo dňa 09.11.2016 Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 stanovisko, v ktorom uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok.

11. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 21.01.2020 uviedol, že žalovaná k 07.07.2015 čerpala sumu 3600 eur. Po zosplatnení úveru, ktoré bolo vykonané dňa 19.10.2018 žalovaná neuhradila žiadnu splátku. K započítaniu na istinu a úroky uviedol, že platby žalovanej za obdobie od 10.08.2015 do 23.04.2018 započítavané. Žalovaná suma 3025,01 eur pozostáva z neuhradenej istiny 35. - 39. mesačnej splátky pred zosplatnením vo výške 175,71 eur, zosplatnená istina pozostáva z neuhradenej istiny 40.-84. mesačnej splátky po zosplatnení vo výške 2590,04 eur. Úrok pozostáva z neuhradeného úroku 35.- 39. mesačnej splátky pred zosplatnením a z neuhradeného úroku vygenerovaného od 16.10.2018 t.j. od nasledujúceho dňa po poslednej splátke pred zosplatnením do 19.10.2018, t.j. do zosplatnenia spolu vo výške 259,26 eur. Úrok z omeškania žalobca požaduje v súlade so základnou úrokovou sadzbou NBS a účtuje si ho od 15. dňa po zaslani zosplatnenia, teda odo dňa 7.11.2018. Sadzba úroku z omeškania, vo výške 5,00 % ročne bola stanovená zákonným spôsobom k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 7.11.2018 (23.10.2018 ako deň odoslania výzvy + lehota 15 dní na zaplatenie, t.j. ku dňu 7.11.2018 je veriteľ v omeškaní s plnením peňažného dlhu). Spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. si pri uzatváraní úverových zmlúv neúčtuje žiadne poplatky za ich poskytnutie alebo spracovanie. Úroky boli vyčíslené na základe ustanovenia zmluvy, pričom sú uvedené v bode č. 32. Pokuty a poplatky nie sú súčasťou žaloby. Správnosť údajov o RPMN je v zmysle vzorca, ktorý je uvedený v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca si preveruje bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou, a to takým spôsobom, že neposkytuje úvery osobám, ktoré nemajú v evidencii obyvateľstva uvedený trvalý pobyt, ďalej osobám pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti, osobám pracujúcim na dohodu o vykonaní práce, nezamestnaným osobám, osobám pobierajúcim sociálne dávky či dávky v hmotnej núdzi, ako ani klientom s trvalým zdrojom príjmu, pokiaľ je tento príjem nižší ako aktuálne životné minimum, ako ani klientom evidovaných v databáze SOLUS- neplatiči. Žalovaná uviedla pri uzatváraní a poberá starobný dôchodok vyplácaný prostredníctvom Sociálnej poisťovne, pričom svoj príjem preukázala výškou dôchodku. Zároveň uviedla príjem partnera vo výške 350 eur. Žalovaná poskytla všetky potrebné údaje pri spisovaní úverovej zmluvy a svojím podpisom potvrdila ich správnosť a pravdivosť. Každá úverová zmluva je pri uzatváraní hodnotená individuálne, na základe všetkých údajov a informácií a musí prejsť schvaľovacím procesom. Pri posudzovaní bonity klienta sa berie do úvahy aj čistý príjem partnera žalovanej, kde je uvedený jeho mesačný príjem vo výške 350 eur. Preto mal žalobca za to, že žalovaná bude schopná splácať predmetný úver za dohodnutých podmienok. Žalobca spolu s podaním doručil potvrdenie o výpláte dôchodku z 3.7.2015, z ktorého vyplýva, že žalovaná poberala starobný dôchodok v sume 304,40 eur. Taktiež listinu označenú ako interná neverejná informácia k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, kde je označená žalovaná, sú špecifikované ďalšie údaje týkajúce sa samotného úveru, ako aj údaje týkajúce sa žalovanej, jej príjem, príjem partnera, existencia ďalšieho úveru. Zároveň predložil úverovú správu týkajúcu sa ďalšieho dlhu žalovanej.

12. Žalovaná uviedla prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že zmluva o úvere, uzavretá medzi stranami sporu je bezúročná z dôvodu chýbajúcich obligatórnych náležitostí zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré bližšie špecifikovali vo svojom písomnom vyjadrení, jedná sa najmä o nesprávne uvedenie RPMN, a tak isto neuvedenie konečnej splatnosti úveru. Žalobcovi vznikol iba nárok na doplatenie istiny poskytnutého úveru, teda po odrátaní všetkých úhrad vykonaných z jej strany, vo zvyšnej časti teda navrhuje žalobu žalobcu zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania. Nárok na úrok z omeškania zo strany žalovanej nie je rozporovaný.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkový výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako spoločnosťou a žalovanou ako klientom bola dňa 03.07.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 3600,- eur. Klient bol povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 3600 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 22,19 % p.a., RPMN predstavovala 24,8 %. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 84 mesačných splátkach po 85,74 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka k zaplateniu bola 7202,16 eur. Žalovaná uhradila k uvedenej zmluve celkovo sumu 2915,16 eur.

27. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

28. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

29. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

31. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

32. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhoršuje postavenie žalovaných ako spotrebiteľov, v prípade, že výlučnou aplikáciou

Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

33. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

34. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

35. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ. (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

36. V predmetnej zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 24,8 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 25,3 %. Žalobca síce v podaní zo dňa 04.10.2019 uviedol vzorec pre výpočet RPMN, ale neuviedol, aké predpoklady použil na jej výpočet, nedosadil do vzorca konkrétne údaje, nepreukázal tak, že je v zmluve správne uvedená RPMN.

37. Žalobca teda nepreukázal, že ním uvedená RPMN v zmluve je zároveň správnym údajom. V zmysle 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené je možné v prejednávacom prípade považovať úver za bezúročný v zmysle citovaného ustanovenia.

38. Zároveň je možné uviesť, že sa v zmluve o úvere nie sú dostatočne konkretizované jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN tak, aby z nich bolo možné dospieť k údaju 24,8%.

39. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tiež je potrebné poukázať na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

40. V zmluve tak absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe ktorých by bolo možné dospieť výpočtom k hodnote RPMN deklarovanej žalobcom.

41. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, v ktorom konštatuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ na úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru.

42. Pri údají RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transformovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to čl.10 ods. 2 písm. g) (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/138/2018 z 27. 08. 2019).

43. Úver je tak bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

44. Z ustanovení zmluvy sa nedá jednoznačne určiť ani ďalšia obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konečná splatnosť úveru. Táto sa totiž odvíja od dátumu poskytnutia úveru, pričom splátkový kalendár mal byť žalovanej zaslaný až po podpísaní zmluvy, čo vyplýva z hlavy 5, § 1 úverových podmienok predložených žalobcom.

45. V zmluve teda nie je adekvátne vyjadrený údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákonné znenie neustanovuje výslovne formu, ako má byť stanovený termín konečnej splatnosti úveru, je však nepochybné, že uvedený údaj musí byť vyjadrený a určený jasne a zrozumiteľne. Zmluva neobsahuje žiadnu informáciu o tom, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a kedy sa predmetná zmluva ukončuje, čím absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva uvádza údaj „lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, ktorý nemožno považovať za zrozumiteľnú informáciu pre priemerného spotrebiteľa, aby bez ťažkosti dokázal identifikovať deň, ktorým nastala konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, resp. došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu. Podľa zákona a ustálenej súdnej praxi sa vyžaduje vyjadrenie konečnej splatnosti konkrétnym dátumom alebo aby veriteľ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru špecifikoval na základe vstupných údajov prostredníctvom dátumu poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosti prvej splátky, frekvenciou, výškou a počtom splátok. Veriteľ nestanovil dostatočne objektívne a zrozumiteľné kritéria, aby priemerný spotrebiteľ si mohol termín konečnej splatnosti a ukončenia zmluvy sám z uvedených údajov odvodiť. V zmluve je len ťažko postrehnuteľné, kedy nastáva splatnosť prvej splátky spotrebiteľského úveru, pretože táto informácia bola do predmetu zmluvy zakomponovaná veľmi malým písmom oproti ostatnému textu zmluvy, čo možno kvalifikovať aj ako nekalú obchodnú prax zo strany veriteľa, ktorá je neprijateľná.

46. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd odkazuje na závery vyjadrené v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/222/2018 zo dňa 31. 10. 2019, kde sa jednalo o obdobnú zmluvu žalobcu, ako v prejednávacom prípade.

47. Z obsahu spisu v danej veci nevyplýva, že by k zmluve bol priložený splátkový kalendár a z obsahu úverových podmienok je zrejmé, že tento nebol k dispozícii spotrebiteľovi v čase podpisu úverovej zmluvy, ale žalobca ho spotrebiteľom zasielal až dodatočne. (hlava 5, § 1 úverových podmienok). Hlavný význam ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V zmluve je v časti označenej Úver uvedené „termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Takto označená splatnosť vyžaduje od spotrebiteľa pracný výpočet pre zistenie termínu konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru sa zároveň odvíja od poskytnutia úveru, pričom spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy nevie, kedy mu bude úver poskytnutý. Termín poskytnutia úveru zo samotného textu zmluvy nevyplýva, údaj o tom, kedy je úver poskytnutý obsahujú len úverové zmluvné podmienky spoločnosti (hlava 4, § 1 Plnenie zo zmluvy), pričom tento termín sa rôzni od spôsobu poskytnutia úveru. V prípade poskytnutia úveru na bankový účet sa v zmysle zmluvných podmienok za okamih poskytnutia úveru považuje tretí deň od odoslania predmetnej čiastky z účtu spoločnosti na bankový účet určený klientom, pričom nie je zrejmé, ako sa klient má dozvedieť, kedy bola predmetná čiastka z účtu spoločnosti odoslaná. Uvedené platí i vo vzťahu k určeniu termínu splatnosti jednotlivých mesačných splátok, keď spôsob výpočtu termínov splatnosti splátok je zároveň určený len odkazom na drobné písmo v texte zmluvy.

48. V súvislosti s vyššie uvedeným súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/158/2019 z 30. 10. 2019, ktorý sa zaoberal absenciou obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.

f) zákona o spotrebiteľských úveroch v obdobnej zmluve žalobcu. Úver je tak bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

49. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve zo dňa 3.7.2015 však nezodpovedali ďalším požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch), takéto náležitosti sú obligatónnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov.

50. V tejto súvislosti, vzhľadom na rôzne závery aktuálnej aplikačnej praxe vyšších súdov vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd poukazuje na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15Co/67/2019 zo dňa 14.11.2019: „Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatónnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 odsek 2 ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu. Novelizácia zákona č. 129/2010 Z.z. vykonaná zákonom č. 279/2017 Z.z. (s účinnosťou od 01.05.2018) zmenila ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i) tak, že aktuálne znie: „Zmluva o spotrebiteľskom okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a frekvenciu splátok, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Zreteľný rozdiel v použítom pojmosloví a nadväzne z logiky vyššie opísaných zmien možno nepochybne vyvodit', že zákonodarca textom „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ mienil členenie (každej) splátky spotrebiteľského úveru a termínom „frekvencia splátok“ (od 01.05.2018) len uvedenie/označenie splatnosti dohodnutých/ jednotlivých splátok bez požiadavky ich rozčlenenia na časť zodpovedajúcu istine, úrokom a iným poplatkom. Z uvedeného teda vyplýva, že až s účinnosťou od 01.05.2018 (§ 25j zákona č. 129/2010 Z.z.) došlo k zmene zákonného predpisu, z ktorej (zmeny) možno preukázať, že vnútorné členenie splátok už nie je zákonnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súdná vec sa však týka skutkového a právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 279/2017 Z.z.. Až rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia vs. Klára Bírová dňa 09.11.2016 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej úprave stanovovali povinnosť zahrnúť do zmluvy aj iné náležitosti než vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Tento zámer zákonodarca náležite realizoval až novelou účinnou od 01.05.2018, kedy zosúladiť text vnútroštátnej normy so Smernicou. Do uvedeného obdobia teda/ ale nie je možné hovoriť o riadnej transpozícii Smernice a relevantnej zmene vnútroštátnej normy. Hrnúc doteraz konštatované, podstatným nie je neúspešný zámer zákonodarcu transponovať smernicu do právneho poriadku, ale práve a len reálny výsledok legislatívneho postupu zákonodarcu, ktorý až do kvalifikovanej zmeny právneho poriadku účinnej od 01.05.2018 nastavil vyššiu miery ochrany spotrebiteľa než Smernica. Nadväzne, pri ustálenom východisku o chybné transpozícii Smernice do právneho poriadku SR sú zásadnou skutočnosťou limity eurokonformného výkladu, ktorý (ako dokonca poukázal aj samotný Najvyšší súd v bode 24 odôvodnenia uznesenia sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018) výklad nie je absolútny a nemôže predovšetkým nahradiť znenie zákona. Táto metóda výkladu súvisí s nepriamym účinkom smerníc, ktorý (účinnosť) zakladá povinnosť vnútroštátnych súdov usilovať sa vykladať transponované normy tak, aby sa dosiahol cieľ sledovaný smernicou. Naznačené limity tohto výkladu spočívajú (okrem iného) v tom, že (takýmto výkladom) nesmú byť porušené všeobecné právne zásady, najmä zásada právnej istoty, preto eurokonformný výklad nemôže byť contra legem, ďalej že vnútroštátne právo má byť posúdené ako celok, tiež že vnútroštátne ustanovenia môžu byť vykladané len za použitia vnútroštátnym právnym poriadkom akceptovaných výkladových metód (bližšie pozri napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ C-282/10 Dominguez, kde Súdny dvor EÚ konštatuje v prípade nemožnosti dosiahnuť nepriamym účinkom súlad vnútroštátneho práva s normou EÚ, možnosť účastníka poškodeného nesúlalom vnútroštátneho práva dovolať z tohto titulu sa náhrady škody). Z opísaného teda rezultuje konečný záver, že princípu právnej istoty korešponduje len rovnaký výklad rovnakých „slov zákona“ a nesprávna transpozícia smernice EÚ nemôže byť odstraňovaná výkladom

contra legem (čo si uvedomil aj zákonodarca, keď pristúpil od 01.05.2018 k jednoznačnej zmene formulácie textu spornej právnej normy).“

51. Problematike nesúlady vnútroštátneho právneho predpisu so smernicou je nedostačujúce ohraničiť sa len na skúmanie účelu transponovaného právneho predpisu, najmä v kontexte zákazu odchylenia sa odznenia smernice pri jej implementovaní, čo bolo aj v tomto prípade (čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48). Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. možno zistiť iba to, či bolo alebo nebolo úmyslom zákonodarcu sa od smernice odchýliť. Pri zistení, že úmyslom zákonodarcu nebolo odchýliť sa od znenia smernice, stále nie je vyriešená otázka, či smernica bola v skutočnosti vadne implementovaná alebo nie, keďže k takejto nesprávnej implementácii mohlo dôjsť aj chybou alebo omylom. Skutočnosť, či odchylenie sa od smernice bolo úmyslom zákonodarcu alebo nie, nie je pre posudzovanie prípustnosti nepriameho účinku smernice, teda eurokonformného výkladu zákona relevantná. Relevantná je otázka, či smernica bola v skutočnosti vadne implementovaná alebo nie. V tomto konkrétnom prípade je zjavné, že smernica bola implementovaná vadne. Zákonodarca implementoval požiadavku smernice odchyľne od smernice, pričom toto odchyľne jazykové vyjadrenie pochádza jednoznačne z pôvodnej právnej úpravy o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.258/2001 Z.z. V dôvodovej správe k novele zákona č. 129/2010 Z.z. uskutočnenej zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým zákonodarca zosúladiť s účinnosťou od 01.05.2018 sporné ustanovenie so smernicou, zákonodarca vyslovene uvádza, že „ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z.z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou“ (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Co/175/2018 zo dňa 29. 04. 2019).

52. Súd tiež poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Z.z. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

53. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ v prípade rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, sa judikatúra vyšších súdov v otázke jeho aplikácie odlišuje, súd opätovne poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo vyjadrené vo vyššie citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013.

54. Na základe uvedeného súd podporne uvádza, že formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 3.7.2015 neobsahuje ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je možné pri aplikácii jedného z možných výkladov prezentovaného vyššími súdmi v danej veci považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu absencie náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. o spotrebiteľských úveroch.

55. Súd podrobil predmetnú zmluvu aj preskúmaniu z hľadiska súladu dohodnutého úroku z úveru s dobrými mravmi. V zmysle zmluvy zo dňa 3.7.2015 bol úver žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 22,19%.

56. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (84 splátok) júli 2015 činil úrok 10,01% ročne pri stave úverov a 11,45% ročne pri nových obchodoch. Priemer uvedených údajov predstavuje 10,73% ročne. Z toho je zjavné, že ročná sadzba úroku dohodnutého v zmluve v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

57. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

58. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

59. V danom prípade teda ide v predmetných zmluvách o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

60. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

61. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

62. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

63. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi stranami predstavuje 206,80% z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 106,80% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov v jednotlivých zmluvách za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Žalobcovi tak nárok na úrok z úveru nepriznal.

65. Súd poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ

nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

66. Keďže žalobca má v danom prípade na základe predmetných úverových zmlúv nárok iba na istinu úverov bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov, úrok v rozpore s dobrými mravmi), žalovanú tak súd zaviazal na úhradu nesplatenej istiny úveru v sume 684,84 eur, predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3600,- eur a úhradami žalovanej vo výške 2915,16 eur a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

67. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

68. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhnutím oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právného úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

69. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložení do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právného úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

70. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,00% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 684,84 eur od 04.11.2018, nakoľko výzva k splateniu celého dlhu adresovaná žalovanej bola žalovanej odoslaná 23.10.2018, pričom žalovaná výslovne nerozporovala skutočnosť, že sa táto výzva dostala do jej dispozičnej sféry pred dňom, od ktorého žiadal žalobca priznať nárok na úrok z omeškania.

71. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 04.11.2018 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

72. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

74. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

75. Z pôvodne uplatnenej sumy 3025,01 eur s príslušenstvom, žalobca dôvodne uplatňoval sumu 684,84 eur spolu s príslušenstvom, vo zvyšku súd žalobu zamietol.

76. Žalobcov úspech tak predstavoval 22,64% a neúspech 77,36%. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55 % (77,36 - 22,64 = 54,72) pričom uvedenú náhradu jej súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.